

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/35/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118249141
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6118249141.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci žalobkyne B. C., rod. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. XX, XXX XX K. K., zastúpenej JUDr. Borisom Čupkom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom 9. mája 22, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanej T. J. M., rod. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. XX, XXX XX K. K., v konaní o zaplatenie 11.500 €, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10C/20/2018-51 zo dňa 16. 10. 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobkyňi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 11.500,- € titulom bezdôvodného obohatenia.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia okresný súd zdôraznil, že po vykonanom dokazovaní výsluchom žalovanej a svedkov Q. M. a M. C., vypočutím právneho zástupcu žalobkyne, ako aj oboznámením sa s písomným materiálom obsiahnutým v spise vrátane obsahu spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 13C/64/2017 dospel k právnenému záveru, že niet sporu o tom, že žalobkyňa zaslala dňa 21. februára 2017 na účet žalovanej sumu 11.500 €, za ktorú nedostala protiplnenie. Z výpovedí strán a svedkov vyplýva, že túto sumu poslala žalobkyňa na základe dohody manželov strán o kúpe osobného motorového vozidla, ku ktorej napokon nedošlo.

3. Aplikujúc ust. § 451 v spojení s § 456 Občianskeho zákonníka okresný súd po vykonanom dokazovaní uzavrel, že pripísaním sumy 11.500,- € zaslanej žalobkyňou na účet žalovanej sa žalovaná bezdôvodne obohatila, pretože žalobkyňi neposkytla za tieto finančné prostriedky nijaké protiplnenie. Zdôraznil, že z hľadiska bezdôvodného obohatenia žalovanej nie je relevantné, z akého dôvodu, napr. aj z dôvodu dohody manželov strán sporu, žalobkyňa predmetné peniaze na účet žalovanej poslala, podstatným je to, že na účet, ktorého majiteľkou je žalovaná, boli pripísané tieto finančné prostriedky, za ktoré žalobkyňa protiplnenie nedostala.

4. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte „CSP“) v spojení s § 262 CSP.

5. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná. Prioritne poukázala na porušenie jej práva na spravodlivý proces ako aj vady rozsudku, nakoľko z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmy

obsah vykonaných dôkazov, resp. nie je zrejmé, aké skutočnosti uviedli pri svojom výsluchu strany a svedkovia Q. M. a M. C. a rovnako aký je obsah vykonaných listinných dôkazov, ako aj to, aké skutočnosti vyplynuli z pripojeného spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 13C/64/2017. V tejto súvislosti žalovaná poukázala na ust. § 220 ods. 2 CSP s tým, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia neobsahuje podstatný obsah procesných úkonov resp. prednesov strán ako aj vykonaných dôkazov.

6. Ďalším odvolacím dôvodom žalovanej boli nesprávne skutkové zistenia okresného súdu a jeho následné nesprávne právne posúdenie, nakoľko o bezdôvodnom obohatení možno podľa nej hovoriť len vtedy, pokiaľ absentuje právny dôvod vzniknutej majetkovej nerovnováhy. Opätovne preto poukázala, že právnym dôvodom odoslania peňažných prostriedkov vo výške 11.500,- € na účet žalovanej bolo uzatvorenie dohody medzi manželmi strán o kúpe motorového vozidla, Z uvedeného preto nie je zrejmé, ktorá skutková podstata bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka bola naplnená.

7. Následne v odvolaní žalovaná opätovne poukázala na absenciu pasívnej vecnej legitímácie v tomto spore, keď podľa nej žalovaným môže byť len Q. M., jej manžel, ktorý je zmluvnou stranou, pričom žalobca by sa mal domáhať vrátenia kúpnej ceny uhradenej na základe uzatvorenej zmluvy o kúpe motorového vozidla. Na jej strane nedošlo totiž k žiadnemu obohateniu, nakoľko s peňažnými prostriedkami zaslanými na jej účet nakladal výhradne jej manžel Q. M. a aj zaslanie peňažných prostriedkov z účtu žalobkyne na jej účet vyplývalo z dohody medzi manželmi strán sporu.

8. Na záver žalovaná predložila v odvolacom konaní dôkaz - novotu, a to prehlásenie Q. M., teda jej manžela zo dňa 21. 11. 2018, ktorý dôkaz považuje za prípustný v zmysle § 366 písm. d) CSP, nakoľko toto písomné vyhlásenie učinil jej manžel až po vydaní rozsudku súdu prvej inštancie. Len pre úplnosť dodala, že v uvedenom prehlásení jej manžel uviedol, že ona nemala žiadnu vedomosť o dohode medzi ním a M. C., pričom účet, na ktorý boli pripísané finančné prostriedky je spoločný so žalovanou, disponuje preto platobnou kartou vydanou na jeho meno s vlastným PIN a s peňažnými prostriedkami, ktoré zaslala žalobkyňa zo svojho účtu disponoval výhradne len on.

9. Žalovaná na záver navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietla a priznal jej náhradu trov konania.

10. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedla, že so skutkovými a právnymi závermi uvedenými v odvolaní v celom rozsahu nesúhlasí, považuje ich za nesprávne, tendenčné a zavádzajúce. Naopak okresný súd vo veci riadne zistil skutkový stav veci, vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby ako aj výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite a jasne, výstižne odôvodnil. Žalovaná totiž v odvolaní sa venuje len hodnoteniu vykonaných dôkazov okresným súdom a sama vyhodnocuje, čo bolo a naopak, čo nebolo v konaní preukázané. Predkladá tak vlastné skutkové a právne závery, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a zákone. Na pojednávaní dňa 16. 10. 2018 žalovaná po vypočutí svedka M. C. na otázku súdu, či súhlasí s prednesenými skutkovými tvrdeniami tohto svedka, odpovedala, že áno, pričom v predmetnej výpovedi okrem iného zaznelo aj to, že medzi žalovanou a žalobkyňou došlo k ústne uzatvorenej zmluve o predaji motorového vozidla, od ktorej žalobkyňa s odstupom času viac ako 6 mesiacov od termínu, kedy malo dôjsť k dohodnutému plneniu ústne odstúpila. Aj z obsahu spisu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13C/64/2017 vyplýva, že žalovaná v obdobnej veci uzavrela s iným žalobcom súdny zmier, v ktorom sa zaviazala k plneniu v zmysle predmetného zmiaru. Opätovne tak zdôraznila, že žalovaná a jej manžel konali okrem tohto prípadu aj v iných obdobných prípadoch spoločne a cielene, kedy žalovaná na svoj účet prijímala finančné prostriedky od tretích osôb, pričom sa so svojim manželom snažili následne navodiť dojem vzniku pohľadávok voči jej manželovi. Považuje za právne irelevantné, ak žalovaná dala dispozičné právo k svojmu účtu manželovi a následne sa snaží vytvoriť dojem, že nedošlo k obohateniu na jej strane. Navyiac žalovaná nikdy nedisponovala žiadnym vlastníckym ani iným právom k osobnému motorovému vozidlu, za ktoré získala od nej finančné plnenie. Túto skutočnosť žalovaná v konaní ani nerozporovala.

11. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k prehláseniu, ktoré predložila žalovaná v odvolaní ako novotu, uviedla, že ho považuje za neprípustný dôkaz, nakoľko Q. M. - manžel žalovanej bol vypočutý ako svedok na pojednávaní dňa 16. 10. 2018, kde totožné skutočnosti uviedol aj vo svojej výpovedi.

Neopomenuteľnou zostáva aj tendenčnosť a nedôveryhodnosť jeho výpovede vzhľadom k jeho postaveniu k žalovanej a trestným konaniam vedeným voči nemu a žalovanej, napr. ČVS: ORP-88/3-VYS-BB-2018. Keďže okresný súd na všetky vyššie uvedené skutočnosti prihliadal, rozhodol vecne správne, preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil v celom rozsahu.

12. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmal v medziach daných ust. § 379 CSP a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP (a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

13. Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že okresný súd vykonal dokazovanie vo veci v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy správne vyhodnotil podľa § 191 ods. 1 CSP a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil podľa § 220 ods. 2 CSP. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Nie je rozhodujúce, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je stručné, pokiaľ je jasné, zrozumiteľné a výstižné. Okresný súd neporušil právo žalovanej na spravodlivý súdny proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil (nálež Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 36/2010).

14. Námietka žalovanej, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia neobsahuje to, aké skutočnosti uviedli pri svojom výsluchu strany a svedkovia v konaní, príp. aký je obsah vykonaných listinných dôkazov, neobstojí, ak v prejednávanej veci okresný súd potom, ako zrušil platobný rozkaz ním vydaný, nariadil vo veci pojednávanie, vyzval strany, aby sa tak žalobkyňa ako aj žalovaná k navzájom uvádzaným tvrdeniam vyjadrili, mali možnosť uviesť svoje skutkové tvrdenia a rozhodujúce skutočnosti v danej veci. Na pojednávaní dňa 25. 09. 2018 sa žalovaná k žalobe, ako aj k tvrdeniam v nej uvedeným vyjadrila, nespochybnila, že na jej účet bola pripísaná suma 11.500,- €, naopak potvrdila, že od jej manžela mala vedomosť o tom, že ide o obchodnú dohodu s manželom žalobkyne ohľadne nejakého auta, teda nespochybnila, že žalobkyňa protiplnenie za svoje peniaze nedostala, naopak tvrdila, že nie je schopná jej ich vrátiť, lebo uvedenou sumou nedisponuje, manžel jej peniaze nedal, je trestne stíhaný a žijú spolu len preto, že majú 6-ročné dieťa. Na uvedenom pojednávaní bola žalovaná oboznámená s obsahom spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 13C/64/2017, ktorý je súčasne pripojený i k odvolaciemu spisu, z ktorého nepochybne vyplýva, že aj v uvedenom spore vystupovala žalovaná spolu so svojím manželom na strane žalovaných, v ktorej veci taktiež manžel žalovanej kontaktoval iného žalobcu za účelom výhodnej ponuky na kúpu osobného motorového vozidla, ktorý tiež na základe tejto dohody zaslal dohodnutú zálohu vo výške 3.000,- € na účet žalovanej J. M., následne ďalších 5.000,- €, pričom ku kúpe osobného motorového vozidla nedošlo. Aj v tomto konaní sa žalovaná bránila tým, že o dohode medzi jej manželom a žalobcom nemá žiadnu vedomosť, tvrdila, že s tým nemá nič spoločné, a že nie je možné siahnuť na jej majetok, nakoľko s jej manželom má vyriešenú otázku BSM. Teda aj v uvedenej obdobnej veci, s obsahom ktorého spisu bola žalovaná i ako strana sporu oboznámená, vyplynulo, že žalovaná v obdobnej veci uzavrela s iným žalobcom súdny zmier, v ktorom sa zaviazala k plneniu v zmysle predmetného zmiaru na tom skutkovom a právnom závere, že žalovaná a jej manžel konali okrem tohto prípadu aj v iných obdobných prípadoch spoločne a cielene, kedy žalovaná na svoj účet prijímala finančné prostriedky od tretích osôb, pričom sa so svojím manželom snažili následne navodiť dojem vzniku pohľadávok voči jej manželovi.

15. K argumentácii žalovanej v odvolaní, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia neobsahuje podstatný obsah procesných úkonov, resp. prednesov strán ako aj vykonaných dôkazov, je nutné konštatovať, že obsah procesných úkonov resp. prednesov strán ako vykonaných dôkazov bol stranám sporu počas celého priebehu dokazovania známy, žalovaná mala možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, preto nemožno konštatovať, že by uvedené odôvodnenie napadnutého rozhodnutia len z tohto dôvodu samo osebe nespĺňalo požiadavky v zmysle § 220 ods. 2 CSP, resp. by išlo vadu, pre ktorú došlo k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci. Odvolací súd naopak konštatuje, že podstatný obsah procesných úkonov resp. prednesov strán ako aj vykonaných dôkazov je v zhode s následným skutkovým a právnym záverom okresného súdu o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej. To, aké skutočnosti uviedli pri svojom výsluchu strany a svedkovia Q. M. a M. C. vyplýva nielen z podaní samotných strán, ktoré sú obsahom spisu, ale aj zo zápisnice o pojednávaní, na ktorom svedkovia vypovedali a ktorý obsah je zrejmy a známy nielen stranám sporu ale i odvolaciemu súdu, nakoľko odvolací súd v rámci

odvolacieho konania preskúmava nielen rozhodnutie vo veci samej ale i konanie, ktoré vydaniu tohto rozhodnutia predchádzalo.

16. Je právne irelevantné, ak žalovaná dala dispozičné právo k svojmu účtu manželovi a následne sa snaží tvrdiť, že nedošlo k obohateniu na jej strane. Žalovaná priamo na pojednávaní dňa 25. 09. 2018 prehlásila, že všetky listinné dôkazy v spise Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 13C/64/2017 sú jej známe a nežiada ich jednotlivo oboznamovať. Na nasledujúcom pojednávaní dňa 16. 10. 2018 bola žalovaná opätovne osobne prítomná, a to aj pri výpovedi svedkov Q. M. a M. C.. A. Q. M. teda manžel žalovanej výslovne uviedol: „Je mi ľúto, že došlo k tejto situácii. Nespochybňujem, že žalobkyňa poslala na účet mojej manželky sumu 11.500,- € v rámci obchodu, ktorý sa neuskutočnil. S manželkou chceme tieto peniaze žalobkyni a jej manželovi vrátiť hneď, ako to bude možné. Máme viac záväzkov a snažíme sa vybaviť si úver v banke, predpokladám, že do konca januára 2019 by bolo reálne peniaze žalobkyni vrátiť.“ Z výpovede svedka - manžela žalovanej je preto zrejmé, že si je vedomý okolností, že na účet žalovanej - jeho manželky bola pripísaná suma 11.500,- € bez akéhokoľvek protiplnenia a prejavil snahu uvedené finančné prostriedky vrátiť.

17. Okresný súd preto vychádzal z vykonaných dôkazov, ktoré dostatočne postačujú pre skutkový a právny záver o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej, ktorým je majetkový prospech získaný plnením žalobkyne bez právneho dôvodu, ak medzi žalobkyňou a žalovanou nedošlo k uzavretiu žiadnej dohody, medzi stranami sporu nedošlo k žiadnemu záväzkovo-právnomu vzťahu, a súčasne nebolo sporné, že finančné prostriedky boli pripísané na účet, ktorého majiteľom je žalovaná a to bez protiplnenia. Už z vyššie uvedeného pripojeného spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 13C/64/2017 vyplýva, že aj v iných prípadoch sa snažila žalovaná navodiť dojem, že nie je účastníčkou záväzkovo-právneho vzťahu, pričom účastníkom takéhoto vzťahu mal byť údajne iba jej manžel.

18. Je taktiež právne irelevantné, ak žalovaná dala dispozičné právo k svojmu účtu manželovi, ak v konaní nebolo sporné, že finančné prostriedky boli pripísané na účet, ktorej majiteľom je práve žalovaná. Okolnosť, že uvedené finančné prostriedky podľa tvrdení žalovanej vybral z jej účtu jej manžel, nie sú pre posúdenie otázky vzniku bezdôvodného obohatenia dôvodné, ak ide o konanie manželov voči tretím osobám a nie medzi nimi navzájom a súčasne k výberu finančných prostriedkov došlo so súhlasom žalovanej, ak jej bez pochyb bolo zrejmé, že jej manžel má k účtu dispozičné právo.

19. K obrane žalovanej, že k dohode o odpredaji osobného motorového vozidla medzi manželmi strán sporu nedošlo jej vinou, odvolací súd uvádza, že predmetom bezdôvodného obohatenia nie je protiprávne konanie obohateného, ani jeho zavinenie, ale objektívne vzniknutý stav obohatenia, ku ktorému došlo spôsobom, ktorý právny poriadok neuznáva. Nikto sa nesmie bezdôvodne obohatiť na úkor iného a pokiaľ k tomu dôjde, je povinný takto získaný prospech vrátiť (vid' uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5MCdo/17/2009). Je nepochybné, že žalovaná získala od žalobkyne finančné prostriedky, ktoré sú predmetom tohto sporu, pričom odmietla tento finančný prospech vrátiť napriek tomu, že za uvedené finančné prostriedky nebolo žalobkyni dané žiadne protiplnenie.

20. Záväzkovo-právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikol zo splnenia všetkých zákonom vyžadovaných predpokladov, ktorými sú jednak

a/ získanie bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej, ak bola na účet žalobkyne pripísaná suma 11.500,- €, ktorá skutočnosť nie je sporná;

b/ protiprávnosť získania uvedeného bezdôvodného obohatenia, ak na poskytnutie uvedených finančných prostriedkov nebol daný žiadny právny dôvod vyplývajúci zo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovanou, neexistencia dohody medzi nimi, ktorá by bola v konaní preukázaná, a ktorú ani žalovaná netvrdila;

c/ existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym získaním tohto plnenia žalovanou a majetkovou ujmom na strane žalobkyne.

21. Charakteristickým znakom pre plnenie bez právneho dôvodu je skutočnosť, že niekomu bolo niečo dané alebo bolo v prospech niekoho konané, pričom touto činnosťou došlo k nadobudnutiu majetkových hodnôt, v tomto prípade finančných prostriedkov. V konaní nebolo preukázané, že by došlo k uzavretiu akejkoľvek dohody medzi stranami sporu, ktorých tvrdenia si vzájomne odporovali. V konaní nebolo preukázané uzavretie dohody, na základe ktorej by k plneniu na účet žalovanej došlo. Žalovaná v odvolaní len uvádza, že sa jej javí, že právny dôvodom v zmysle odôvodnenia napadnutého rozhodnutia

bola dohoda medzi manželmi strán. Uvedené však z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vôbec nevyplýva, pretože uvedené konštatovanie okresného súdu v bode 6 nie je možné vytrhnúť z kontextu odôvodnenia.

22. Nemožno pristúpiť ani na ďalšiu argumentáciu žalovanej, že žalovaným v konaní má byť len jej manžel Q. M., ak na jeho strane k žiadnemu bezdôvodnému obohateniu nedošlo. Finančné prostriedky neboli pripísané na účet, ktorého by bol on majiteľom, a pokiaľ aj finančné prostriedky z účtu žalovanej vybral, ide o vzájomný vzťah medzi manželmi. Žalovaná uznala, že jej manžel práve na základe jej rozhodnutia mal dispozičné oprávnenie s účtom nakladať, a teda bola si vedomá, že uvedené finančné prostriedky z uvedeného účtu môže vybrať kedykoľvek aj on.

23. Vykonštruovaným tvrdením zo strany žalovanej v odvolaní je i tvrdenie, že existuje platná dohoda o kúpe motorového vozidla, ktorá však nebola preukázaná ani výpoveďami svedkov, či strán sporu, a to v ústnej podobe, ale ani v podobe písomnej súdu predložená nebola. Okolnosť, že dôvodom odoslania peňažných prostriedkov na účet žalovanej zo strany žalobkyne bola dohoda medzi manželmi strán, je len tvrdením žalovanej, ktoré v konaní nebolo preukázané, naopak žalobkyňa tvrdila, že malo dôjsť k uzavretiu dohody medzi stranami sporu, ktorú okolnosť naopak popierala žalovaná.

24. Na záver odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že dôkaz predložený žalovanou v odvolaní, a to prehlásenie jej manžela Q. M. zo dňa 21. 11. 2018 nespĺňa charakter novoty v zmysle § 366 písm. d) CSP, nakoľko toto písomné vyhlásenie mohol urobiť manžel žalovanej i počas konania, v ktorom bol vypočutý ako svedok a jeho tvrdenia, že išlo o spoločný účet so žalovanou a že finančné prostriedky z účtu žalobkyne vybral on, príp. že žalovaná nemala vedomosť o jeho dohode s M. C., neboli súdu neznáme. Uvedené tvrdenia uvádzala žalovaná od počiatku konania, teda nejde o novotu v zmysle formálnom a ani obsahom. Odvolací súd preto na uvedené prehlásenie neprihliadal. Aj v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5MCdo/4/2007 nemožnosťou označenia alebo predloženia skutočnosti alebo dôkazov bez viny účastníka občianskeho súdneho konania treba rozumieť nemožnosť ich procesného uplatnenia v procese dokazovania v konaní pred súdom prvého stupňa, t. j. situáciu, keď účastník konania nemohol bez svojej viny skutočnosti alebo dôkazy označiť alebo predložiť, pretože o nich nevedel a ani inak z procesného hľadiska nezavinil nespĺnenie svojej povinnosti, ich tvrdenia alebo predloženia. Z uvedeného teda vyplýva, že manžel žalovanej, ktorý v konaní vypovedal ako svedok, mohol uvedené prehlásenie urobiť v procese dokazovania v konaní pred súdom prvej inštancie a žalovaná v odvolaní ani neuviedla, z akého dôvodu by toto prehlásenie doposiaľ jej manžel urobil nemohol bez svojej viny.

25. Odvolací súd dopĺňa, že žalovaná v odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli predmetom posúdenia okresným súdom alebo s ktorými by sa okresný súd nevysporiadal, pričom treba dodať, že aj podľa judikatúry Ústavného súdu nepatrí do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, príp. sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktoré predkladá strana sporu (viď napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

26. Okresný súd sa preto správne v odôvodnení rozhodnutia zameril len na argumenty, ktoré sú z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považované za rozhodujúce, pretože všeobecný súd, súd prvej inštancie, nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, teda dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.

27. Okresný súd správne rozhodol i o náhrade trov konania, ak rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, teda podľa úspechu v konaní, ktorú skutočnosť odvolací súd konštatuje napriek tomu, že v odvolaní nebolo rozhodnutie o náhrade trov konania spochybnené konkrétnymi odvolacími dôvodmi, avšak ide o výrok závislý.

28. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná nebola v odvolacom konaní úspešná, a preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobkyňa bola v konaní v celom rozsahu úspešná, preto jej vznikol nárok na

náhradu trov odvolacieho konania, ktoré jej vznikli a ktoré boli preukázané, odôvodnené a ktoré možno považovať za účelne vynaložené výdavky. Odvolací súd tak v zmysle § 262 ods. 1 CSP rozhodol o nároku žalobkyne na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v celom rozsahu, t. j. v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

29. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.
Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).